

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 85. Ladislai cadaver honestæ sepulturæ Amuratis jussu traditum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66507)

intentis ad coelum oculis exclamasse: *Sæcul. XV.*
Hæc sunt Christe Jesu fœdera, quæ Chri- *A. C. 1444.*
fiani tui mecum percusserunt, per nomen tu-
um sancte jurantes. Nunc si Deus es, tuas,
measque hic injurias te quæso ulciscere &c.
 Vix hæc effatus, inquit idem author,
 Christianorum exercitus debellari cœpit.
 Nihilominus si Huniadi par animus, ac
 Ladislao Regi fuisset, haud dubium, quin
 ea dies & Amurati vitam, & forte po-
 steris ejus imperium Græciæ abstulisset;
 verum ille, ut ex nonnullorum Histori-
 corum relatione discimus, simulac Chri-
 stianorum signa cedere conspexerat, con-
 festim cum decem millibus, partim Hun-
 garis, partim Valachis ex acie se subtra-
 xit, & nequidem salutato Rege fugam
 importuno admodum tempore arripuit;
 nondum enim victoria certo in Turcas
 propendebat: forte id ab illo ideo fa-
 ctum, quod diuturna, quam ex variis
 bellis hauserat, experientia edoctus, re-
 conclamata fatius esse judicaverit, resi-
 duam exercitus partem fuga salva-
 re, quam integrum infausto Marte
 amittere.

§. LXXXV.

Ladislai cadaver honestæ sepulturæ
Amuratis jussu traditum.

Amurates corpus Ladislai Regis in hoc
 infausto certamine occisi, in ipso pu-
 gnæ

Sæcul. XV.
A. C. 1444.

gnæ loco magno honore sepulturæ tradi iussit erecta ad tumuli pedem columna, cui omnia juvenis hujus Principis longiori vita dignissimi facinora, atque fortunæ casus inscribi præcepit.

§. LXXXVI.

Huniades in Valachia comprehensus.

Phranz. l. 2.
cap. 19.

Despota Servix, comperta suorum clade, mature auffugit. Huniades vero, Hungariam versus sumpto itinere, in Valachia captivus detinebatur, paucis tamen post diebus muneribus auctus libere dimissus est, qui denuo in Hungariam summa celeritate se recepit, ne per mortem Regis novi tumultus ibidem excitarentur.

§. LXXXVII.

Juliani Cardinalis obitus.

Occubuit etiam Julianus Cardinalis in hac pugna; quo tamen fato, varia est Historicorum fides, incertumque, an in castris, siue inter fugiendum cæsus, vel denique, cum per Danubium veheretur auri pondere, quod secum ferebat, oppressa navi submersus fuerit. Scriptores quidam rem ita referunt: Julianus, dum post sinistrum proelii eventum auffugerat, & jamjam Turcarum acies

eva